

בס"ד

דף ח.

תוד"ה ואם, במה שנתקשו איך נלמד מדם הלא במנחת חביתין יש סברא דקריבה לחצאין, עי' שיטמ"ק מה שתי', ועל תי' התוס' עי' קרן אורה, שפת אמת וחי' הגרי"ז.

מנחה שקמצה בהיכל כשירה, ומה שהיה צריך ללימוד מבזיכין, ולא למד מסברא, עי' תוד"ה מנחה ובשפ"א, וע"ע טהרת הקודש.

עד שלא פירקה נפרס לחמה, עי' רש"י ורבינו גרשם שנחלקו בבאור הסוגיא, ועי' חי' הגרי"ז מה שהביא מהרמב"ם ומה שכתב בבאור מחלוקתם, ע"ע מנחת אברהם.

כיון שהגיע זמנה לפרוק, עי' רש"י, ועי' מקדש דוד ז' א' למה חשוב כפירקה הלא אינו מעכב.

ור"א אמר מתוך שקריבה לחצאין קדושה לחצאין, ועי' חי' הגרי"ז אי דבר זה סיבה או סימן, עי' מש"כ לדעת הרמב"ם, ועי' מקדש דוד ל' ג' מה שביאר עוד לדעת הרמב"ם.

תוד"ה מ"ט, עי' טהרת הקודש מה שביאר בדעת התוס', ועי' עוד תי' בשיטמ"ק וקרן אורה.

בגדר המחלוקת בין ר"י לר"א, כתב הגרי"ז דזה פשוט לכו"ע שהוא קרבן אחד, רק נחלקו האם יכול להקדש לחצאין, ועי' שיעורי הגרמ"ד נזיר ט: שכתב מהלך אחר בדבר.

רש"י ד"ה ומשני, עי' טהרת הקודש מה שהעיר וביאר בדבריו.

להביאה שלם מביתו, ועי' מחלוקת רש"י ותוס' (ע"ב) האם מצוה לכתחילה גם לקדשה שלימה, ועי' ירושלמי שקלים ז' ג' מה שנחלקו ר"י ור"ל שם, ועי' משנת ר"א ג' ה' האם צריך שתהיה כולה קדושה לפני תחילת ההקרבה.

ודעתו להוסיף, עי' חי' הגרי"ז דבחצי עשרון איכא ב' חסרונות: א. בחפצא של הדבר שחצי עשרון אינו יכול להתקדש. ב. דין בכלי שאם המידה חסירה אינו יכול לקדש, ועי' מה שיישב לפי זה כל מהלך הגמ'.

תוד"ה מאי, בבאור כוונתם עי' חק נתן, ועי' צאן קדשים ובקרן אורה.

שלא יהא טפל חמור מן העיקר, ועי' טהרת הקודש וקרן אורה מנין שיש לומר סברא זו לגבי שאר דברים חוץ משלמים.

ע"ב

ורבי חנינא אמר וכו', ועי' תוס' לעיל ז. ד"ה שכן שפליג על דינו של רבא שקומצין מכלי שע"ג קרקע, ועי' בשיטמ"ק כאן.

בשפת אמת נסתפק האם לפי רבי חנינא יועיל כשדעתו להוסיף שיתקדש, ועי' מש"כ לעיל בסברת "דעתו להוסיף".

עי' טהרת הקודש מה שהקשו לר"ח מלקמן ק., ועי' מקדש דוד כב' א', וחזו"א כד' ד' מה שתירצו.

תוד"ה כלי, מבואר ש"כלי" הוא ללח ו"מידה" היא ליבש, ע"ע רש"י ותוס' זבחים פח. ושם ברש"ש, תוי"ט ותפא"י זבחים ט' ז',

רש"י ד"ה שניהם, במה שכתב רש"י מנחת נסכים, עי' חק נתן שתמה, וברש"ש כתב שיל"ג נשיאים, וע"ע רש"י עה"ת במדבר ז' יג' וברא"ם שם, ועי' מנחת אברהם ובחי' הגרי"ז עה"ת פרשת נשא.

רש"י ד"ה בן בתירא כתב דלא הוצרך להביאו וכו', ועי' צאן קשים ופנים מאירות זבחים סג. תי' לזה.

מחטאת, והקשה בצאן קדשים מה ס"ד ללמוד מחטאת שהיא לא נלמדה אלא מהיקש מעולה?, ועי' חק נתן ועולת שלמה.

ריב"ב אומר מנין שאם הקיפו וכו', ועי' מנחת אברהם בשם הגרי"ז דזהו היתר דווקא לצורך פיקוח נפש, ועי' מנחת חינוך קפד' ו' ובחזו"א לה' ד' שאחר שנלמד מקרא הוא היתר גם שלא באונס.

רש"י ד"ה נכנסין נקט שעיקר החידוש הוא במה שאינו נפסל ביוצא, ועי' חי' הגרי"ז כאן.

לע"נ הג"ר בן ציון חיים בן הגאון רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'